

Sygn. akt II AKa 188/18

Lublin, dnia 28 września 2018 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia	SA Grażyna Jakubowska
Sędziowie:	SA Jacek Michalski SO del. do SA Agnieszka Chaciej (sprawozdawca)
Protokolant	st. sekretarz sądowy Monika Marcyniuk

przy udziale prokuratora Marty Kasperczuk

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 roku

sprawy:

1. **W. M.** syna T. i I. z domu G.,
urodzonego (...) w P.

oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw.
z art.64 § 1 k.k. i inne

2. **Z. T.** syna S. i S. z domu M.,
urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw.
z art.11 § 2 k.k.

3. **T. C. (I)** syna M. i A. z domu C., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw.
z art.11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez: prokuratora wobec oskarżonego W. M. i obrońców wszystkich oskarżonych
od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 18 stycznia 2018 roku, sygn. akt IV K 325/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok:

1. w stosunku do W. M. w ten sposób, że:

- uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i zaliczeniu na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie oraz o karze łącznej grzywny (pkt 1.48 i 1.49) oraz o karze za ciąg przestępstw z pkt LI i LII aktu oskarżenia (pkt 1.46);
- uniewinnia oskarżonego W. M. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LII aktu oskarżenia i stwierdza, iż w tym zakresie wydatki ponosi Skarb Państwa;
- za czyn przypisany w pkt 1.28 wyroku wymierza oskarżonemu na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1,2 i 3 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 40 (czterdzieści) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda;
- na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczone w stosunku do oskarżonego W. M. kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 450 (czterysta pięćdziesiąt) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda;
- na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności W. M. w sprawie od 9 maja 2012 roku do 23 kwietnia 2013 roku;

2. w stosunku do T. C. (1) w ten sposób, że uniewinnia go od popełnienia zarzucanego mu czynu i stwierdza, iż w tym zakresie koszty procesu ponosi Skarb Państwa;

II. w pozostałej części, w tym w stosunku do Z. T., zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych W. M. i Z. T. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył:

W. M. o to, że:

I. w dniu 24 września 2009 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z I. M. (1), w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i użycia za autentyczny, podrobili dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu I. M. (1) na czas nieokreślony i jej zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w ten sposób, że wypełnili jego treść i podrobili podpis E. M., który to dokument został przedłożony w banku (...) S.A. 7 Oddział w L., wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty pożyczki o nr (...), czym doprowadził w ten sposób w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania I. M. (1) pożyczki gotówkowej w kwocie 22798,95 zł, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

II. w dniu 21 października 2009 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z I. M. (1), w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i użycia za autentyczny, podrobili dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu I. M. (1) na czas nieokreślony i jej zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w ten sposób, że wypełnili jego treść oraz podrobili podpis E. M., który to dokument został przedłożony w banku (...) S.A., wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu o nr (...),

czym doprowadził w ten sposób w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania I. M. (1) kredytu gotówkowego w kwocie 44.444,44 zł, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art.64 § 1 k.k.

III. w dniu 27 października 2009r w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z A. K. w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i użycia za autentyczny podrobili dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu A. K. na czas nieokreślony i jej zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w ten sposób, że wypełnili jego treść i podrobili podpis E. M., który to dokument następnie został przedłożony przez A. K. w banku (...) S.A., wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu o nr (...), czym doprowadził w ten sposób bank w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania A. K. kredytu gotówkowego w kwocie 59.998,88 zł przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 10 grudnia 2009r w D., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika I Oddziału (...) S.A. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) W. M. M. C. z siedzibą w D. ul. (...), składając nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości uzyskiwanego przez niego i członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym średniego miesięcznego dochodu, mające istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie polskie o numerze (...) na kwotę 495.000 złotych, stanowiącą mienie znacznej wartości po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymieniony Bank do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 15 grudnia 2009r w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku (...) S.A. Oddział 7 w L. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie „(...) W. M.” z siedzibą w D. ul. (...), przedłożyli nierzetelne dokumenty: zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2008r, informacja o wysokości dochodu(straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2008r i oświadczenie o przychodach i dochodach osiągniętych z tytułu prowadzonej działalności w roku 2009r, mających istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę kredytu nr (...) w kwocie 78 000,00 zł, doprowadzając w ten sposób w/w wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 16 grudnia 2009r w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku (...) S.A. Oddział 7 w L. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie „(...) W. M.” z siedzibą w D. ul. (...), przedłożyli nierzetelne dokumenty: zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2008r., informacja o wysokości dochodu(straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2008r i oświadczenie o przychodach i dochodach osiągniętych z tytułu prowadzonej działalności w roku 2009r, mające istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, i zawarli umowę kredytu nr (...) w kwocie 200 000,00 zł, doprowadzając w ten sposób w/w wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 22 stycznia 2010r w D., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika I Oddziału (...) S.A. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) W. M. M. C. z siedzibą w D. ul. (...), składając nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości uzyskiwanego przez niego i członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym średniego miesięcznego dochodu, mające istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie polskie o numerze (...) na kwotę 180.000 złotych, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymieniony Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 19 lutego 2010r w D., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z I. M. (1), w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) I. M. (1) z siedzibą w D. Osiedle (...), oraz po uprzednim przedłożeniu przez I. M. (1) nierzetelnego dokumentu w postaci załączonego do wniosku o kredyt oświadczenia majątkowego wnioskodawcy mającego istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, wprowadzili w błąd pracownika banku (...) Oddział w D. co do zamiaru i finansowych spłaty kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie polskiej nr (...) doprowadzając w ten sposób w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 490.000 zł, stanowiącą mienie znacznej wartości, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w dniu 23 kwietnia 2010 roku w D., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z z ustaloną osobą i A. K., w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika I Oddziału (...) S. A. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie Firma Handlowo – Usługowa (...) z siedzibą w M. 112, zawarli umowę kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie polskiej o numerze (...) na kwotę 350 000 złotych, stanowiącą mienie znacznej wartości, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymieniony Bank do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w dniu 10 sierpnia 2010 roku w D., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z A. K., w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika I Oddziału (...) S. A. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie Firma Handlowo – Usługowa (...) z siedzibą w M. 112, zawarli umowę kredytu inwestycyjnego dla posiadaczy rachunków bieżących (...) w walucie polskiej o numerze (...) na kwotę 160 000 złotych, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymieniony Bank do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. w dniu 16 września 2010 r. w D. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) S.A. z siedzibą w W. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) s.c. z siedziba w D. przy ulicy (...) zawarli umowę leasingu finansowego nr (...), której przedmiotem było solarium (...) nr (...) oraz kabiny (...) nr (...) o łącznej wartości 129 000,00 złotych, po czym zaniechali spłaty rat, a następnie zbyli ww. przedmioty doprowadzając w ten sposób wymienioną spółkę leasingową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w dniu 25 stycznia 2011r w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując działalność podmiotu gospodarczego o nazwie (...) s.c. W. M., M. C. z siedzibą w D. ul. (...), przedłożyli nierzetelne dokumenty w postaci: informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009, zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku 2009 oraz podsumowanie księgi przychodów i rozchodów (...) s.c. za rok 2010, mające istotne znaczenie dla uzyskania leasingu, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika (...) S.A. z/s w W. ul. (...). Skorupki 5, co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty leasingu, czym doprowadzili ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania umową leasingu o numerze (...), pojazdu marki V. (...), rok produkcji 2008, numer nadwozia (...) o wartości 80.546,00 zł, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. w dniu 10 marca 2011 roku w Ś., przy ulicy (...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując działalność gospodarczą o nazwie (...) S.C. W. M. M. C. przedłożyli nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego o wysokości przychodów za rok bieżący i ubiegły uzyskiwanych w prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, zawierając umowę kredytu nr (...) - (...) - (...) na zakup samochodu osobowego V. (...) o nr rej. (...) w kwocie 112 000, 00 złotych, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIV. w dniu 13 września 2011 roku Ś. przy ulicy (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z D. P. (1) i innymi ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez złożenie przez D. P. (1) nierzetelnego pisemnego oświadczenie dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego o wysokości przychodów rocznych i miesięcznym dochodzie netto uzyskiwanych w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej o nazwie D. D. D. P. (1) z siedzibą L. 7d, (...)-(...) L., wprowadzili w ten sposób w błąd pracownika banku co do co do zamiaru i finansowych możliwości spłaty kredytu, doprowadzając (...) Bank (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania umową nr (...) kredytu na zakup pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) w kwocie 122 644,20 zł, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XV. dniu 27 stycznia 2012 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z M. K. i O. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, po uprzednim przekazaniu M. K. i O. S. poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci zaświadczenia z dnia 26.01.2012 r. o zatrudnieniu ww. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), oraz formularzy (...) za okres 6 miesięcy, dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, które następnie zostały przedłożone przez ww. w banku, usiłowali wprowadzić w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu wskazanego wnioskiem nr (...) i doprowadzić w ten sposób bank (...) S.A. I Oddział w L. ul. (...), (...)-(...) L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania M. K. i O. S. kredytu w kwocie 40 000,00 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi odmowę uruchomienia umowy i wypłatę pieniędzy; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVI. w dniu 8 marca 2012 roku w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania środków pieniężnych, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Ł. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. przy ulicy (...) – S. 9, przedkładając nierzetelne dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego w 2010 roku przez Spółkę (...) dochodu od osób prawnych oraz bilansów i rachunków zysków i strat tej Spółki za lata 2010 i 2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki P. (...) o wartości 365 000 złotych, stanowiącej mienie znacznej wartości, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymienioną spółkę leasingową do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVII. w dniu 9 marca 2012 roku w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania środków pieniężnych, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Ł. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. przy ulicy (...) – S. 9, przedkładając nierzetelne dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego w 2010 roku przez Spółkę (...) dochodu od osób prawnych oraz bilansów i rachunków zysków i strat tej Spółki za lata 2010 i 2011, które to dokumenty

miały istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki P. (...) o wartości 365 000 złotych, stanowiącej mienie znacznej wartości, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymienioną spółkę leasingową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XVIII. dniu 16 marca 2012 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podział ról, wprowadzili w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu przez S. K., poprzez przedłożenie przez nią poświadczającego nieprawdę dokumentu o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu tj. zaświadczenia z dnia 14.03.2012 r. o zatrudnieniu jej na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), czym doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania S. K. umową o nr (...) kredytu gotówkowego w kwocie 21 200,00 zł; otrzymując następnie od S. K. większość kwoty z tak uzyskanego kredytu, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIX. w dniu 16 marca 2012 roku. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podział ról, używając uprzednio wystawionego poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu S. K. i wysokości uzyskiwanych dochodów z dnia 15.03.2012 r. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), przedłożyli go w banku, usiłując wprowadzić w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty pożyczki – wskazanej umową nr (...) i doprowadzić w ten sposób (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania jej pożyczki w kwocie 100 000 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi odmowę uruchomienia umowy i wypłaty pieniędzy z powodu nie przedłożenia wymaganego dokumentu z ZUS; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XX. w dniu 19 marca 2012 r. w R. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podział ról, po przekazaniu tej osobie i uprzednim użyciu przez nią poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci zaświadczenia z dnia 14.03.2012 r. o zatrudnieniu go na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), oraz formularzy (...) za okres 6 miesięcy, dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, które następnie zostały przedłożone przez w banku, wprowadzili w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu o nr (...), doprowadzając bank (...) S.A. Oddział w R. ul. (...), (...)-(...) R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania ustalonej osobie kredytu gotówkowego w kwocie 45 445,53 zł; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXI. w dniu 22 marca 2012 roku. w R. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, wprowadzili w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu przez S. K., poprzez przedłożenie przez S. K. poświadczającego nieprawdę dokumentu o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki tj. zaświadczenia pracodawcy o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 21.03.2012 r. o zatrudnieniu S. K. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), oraz (...) raportów miesięcznych dla osoby ubezpieczonej czym doprowadzili Bank (...) S.A z/s w W. Oddział w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania S. K. umową nr (...), kredytu (kredytowa karta płatnicza ratalną dla klientów detalicznych) kwocie 20 000 złotych; otrzymując następnie od S. K. większość kwoty z tak uzyskanego kredytu, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXII. dniu 23 marca 2012 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z B. T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, używając uprzednio wystawionego poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia z dnia 23.03.2012 r. o zatrudnieniu B. T. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), które zostało następnie przedłożone przez B. T. w banku, wprowadzili w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty pożyczki gotówkowej - umowa o nr (...), doprowadzając w ten sposób (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania mu pożyczki gotówkowej w kwocie 5 900,00 zł; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXIII. w dniu 3 kwietnia 2012 roku w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, wprowadzili w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki przez S. K., poprzez przedłożenie przez S. K. poświadczającego nieprawdę dokumentu o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki tj. zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 29.03.2012 r. o zatrudnieniu S. K. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), oraz PIT-u 11 ((...)) o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2011) czym doprowadzili Bank (...) S.A. z/s w W. Oddział III w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania S. K. umową nr(...) pożyczki w kwocie 40 000 złotych; otrzymując następnie od S. K. większość kwoty z tak uzyskanej pożyczki, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXIV. w dniu 4 kwietnia 2012 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania środków pieniężnych, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika (...) Sp. z o. o. z siedzibą w Ł. co do możliwości i zamiaru wywiązania się z płatności, przy wykorzystaniu działalności podmiotu gospodarczego o nazwie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. przy ulicy (...) – S. 9, przedkładając nierzetelne dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego w 2010 roku przez Spółkę (...) dochodu od osób prawnych oraz bilansów i rachunków zysków i strat tej Spółki za lata 2010 i 2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, zawarli umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), której przedmiotem był samochód osobowy A. (...) nr fabryczny (...) o wartości 138.000 zł, po czym zaniechali spłaty rat, doprowadzając w ten sposób wymienioną spółkę leasingową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia

wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

XXV. w dniu 17 kwietnia 2012 roku w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, wprowadzili w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki przez S. K., poprzez przedłożenie przez S. K. poświadczającego nieprawdę dokumentu o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki tj. zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 29.03.2012 r. o zatrudnieniu S. K. na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie Doradca (...), NIP (...), REGON (...), oraz (...) raportów miesięcznych dla osoby ubezpieczonej, czym doprowadzili Bank (...) S.A. z/s w W. Oddział III w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania S. K. umową nr (...) pożyczki w kwocie 40 000 złotych; otrzymując następnie od S. K. większość kwoty z tak uzyskanej pożyczki, przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXVI. w dniu 27 kwietnia 2012 roku. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i z S. K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, usiłowali wprowadzić w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu przez S. K., poprzez przedłożenie przez S. K. nierzetelnego oświadczenia dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu tj. o zatrudnieniu na czas nieokreślony z dochodem w wysokości 4560,21 zł i doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania S. K. umową nr (...) kredytu na zakup samochodu w kwocie 98 135,35 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi zatrzymanie w dniu 9.05.2012 roku jego i M. C. przez funkcjonariuszy Policji; przy czym W. M. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

L. w dniu 5 maja 2008 r. w D. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przedłożeniu nierzetelnego pisemnego oświadczenia o wysokości miesięcznych dochodów netto uzyskiwanych z tytułu renty, dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, wprowadził w błąd pracownika (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. Oddział D., co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu a następnie zawarł umowę nr (...) o kredyt w wysokości 4917,54 zł, doprowadzając w ten sposób w/w wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LI. w dniu 05 listopada 2008r w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, jako właściciel firmy „(...)” z siedzibą w D. Osiedle (...), wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, który następnie ww. przedłożył w banku (...) S.A. Oddział 1 w D., wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu o nr (...), doprowadzając w ten sposób bank (...) w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania D. K. kredytu w kwocie 32.000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej

wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LII. w dniu 05 listopada 2008r w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim złożeniu przez D. K. nierzetelnego pisemnego oświadczenia zatrudnieniu i dochodach uzyskiwanych z tytułu umowy o pracę w firmie „(...)” z siedzibą w D. Osiedle (...), dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w rozmowie telefonicznej potwierdził fakt zatrudnienia w swojej firmie (...), co wprowadziło w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadziło bank (...) Oddział w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania D. K. umową nr (...) pożyczki w kwocie 17.000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LIII. w dniu 15 grudnia 2008 r w D., działając wspólnie i w porozumieniu z I. M. (1) oraz ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim przedłożeniu przez I. M. (1) poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu na czas nieokreślony i zarobkach w firmie (...) E. M. z siedzibą w D. ul. (...), mającego istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, wprowadził w błąd pracownika banku (...) Oddział w D. co do zamiaru i finansowych spłaty kredytu o nr (...) doprowadzając w ten sposób w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania I. M. (1) kredytu w kwocie 20.000 zł , przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r. (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LIV. w dniu 30 września 2009 r. w L. ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wypełnieniu, przekazaniu i użyciu przez A. K. poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu jej na czas nieokreślony i zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, który następnie został przez nią przedłożony w banku, wprowadził w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu nr (...) doprowadzając w ten sposób Bank (...) S.A. w W. Oddział w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania A. K. kredytu w kwocie 40 000,00 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LV. w dniu 6 października 2009 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K., w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu A. K. na czas nieokreślony i zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w ten sposób, że wypełnił jego treść i podrobił podpis E. M., który to dokument został następnie przez A. K. przedłożony w banku, wprowadzając w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki nr (...) czym doprowadził w ten sposób (...) SA Oddział (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania A. K. pożyczki kwocie 28.126,31 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności

orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LVI. w dniu 13 października 2009 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wypełnieniu, przekazaniu i użyciu przez A. K. poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu jej na czas nieokreślony i zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) & E. M. z siedzibą w D. osiedle (...), o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, który następnie został przez nią przedłożony w banku, wprowadził w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki nr (...), doprowadzając w ten sposób (...) SA Oddział (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania A. K. pożyczki kwocie 12.294,74 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LVII. w dniu 10 listopada 2009 roku w L. woj. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu go na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie (...) s.c. I. M. (2) i E. M. Os. (...), (...)-(...) D. NIP (...) Regon (...), dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, w ten sposób, że podrobił podpis E. M., który to dokument następnie przedłożył w banku (...) S.A. z/s w W. ul. (...), (...)-(...) W. VII Oddział w L. wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu a następnie zawarł umowę kredytu nr (...) w kwocie 35.000 zł, czym doprowadził w ten sposób w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006r (sygn. akt II K 740/05) za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LVIII. w dniu 10 listopada 2009 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w ramach przyjętego podziału ról w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając uprzednio wystawionego przez E. M. poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o dochodach z dnia 09.11.2009 r. o zatrudnieniu na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie (...) s.c. I. M. (2) i E. M. Os. (...), (...)-(...) D. NIP (...) Regon (...), przedłożył go w banku (...) S.A. z/s w W. ul. (...), (...)-(...) W. VII Oddział w L., i następnie zawarł umowę pożyczki o nr (...) na kwotę 25 473,68 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LIX. w dniu 19 listopada 2009r w L. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu, zawarł umowę kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 50.000,00 zł, doprowadzając w ten sposób Bank (...) S.A. Oddział w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LX. w dniu 20 listopada 2009 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając uprzednio wystawionego przez E. M. poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o dochodach z dnia 18 listopada 2009r oraz zatrudnieniu go na czas nieokreślony i zarobkach w firmie (...) s.c. I. M. (2) i E. M. Os. (...), (...)-(...) D., NIP (...), Regon (...) dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, przedłożył go w Banku (...) S.A. w W., Al. (...) II 12 4 Oddział Operacyjny w L. wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu i następnie zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 20.000 zł, doprowadzając w ten sposób w/w wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok[sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXI. w dniu 14 grudnia 2009 roku w L. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując działalność gospodarczą podmiotu (...) W. M. z/s w D. ul. (...)/, złożył nierzetelne dokumenty w postaci: oświadczenia o stanie zobowiązań i przychodach, deklaracji majątkowej, bilansu, rachunku zysków i strat, raport wspomagający wyliczenie zaliczki miesięcznej na podatek dochodowy za listopad 2009 oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku 2008 mające istotne znaczenie dla uzyskania leasingu, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika (...) S.A. z/s w Ł. ul. (...), co do co do zamiaru i finansowych możliwości spłaty leasingu, czym doprowadził ww. podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania mu umową leasingu operacyjnego o numerze (...), pojazdu osobowego marki (...), rok prod. 2009, nr fabryczny (...) o w kwocie 469 203,00 zł, co stanowi mienie znacznej wartości; przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXII. w dniu 21 czerwca 2010 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając uprzednio wystawionego przez I. M. (2) poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach z dnia 1.06.2010 r. o zatrudnieniu na czas nieokreślony i zarobkach w Firmie (...) s.c. I. M. (2) i E. M. Os. (...), (...)-(...) D. NIP (...) Regon (...), przedłożył go w (...) Bank (...) S.A. z/s, w W. wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika banku co do co do zamiaru i finansowych możliwości spłaty kredytu, czym doprowadził ww. Bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania mu umową kredytu konsumenckiego o nr (...) -0210- (...) samochodu osobowego V. (...) nr VIN (...) o nr rej. (...), nr w kwocie 69 108,90 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 roku [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

LXIII. w dniu 29 marca 2011 roku w Ś. przy ul. (...) woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując działalność podmiotu gospodarczego o nazwie (...) W. M. przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego o wysokości przychodów i dochodów za rok bieżący i ubiegły uzyskiwanych z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, czym wprowadził w ten sposób w błąd pracownika (...) Bank (...) S.A. co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu a następnie zawarł umowę kredytu nr (...) - (...) - (...) na zakup samochodu osobowego V. (...) o nr rej. (...), numer nadwozia VIN (...) w kwocie 99.042,30 zł, doprowadzając w ten sposób w/w wymieniony bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary

pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Z. T. o to, że:

LXXXIV. w dniu 13 września 2011 roku Ś. przy ulicy (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwił doprowadzenie (...) Bank (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania ustalonej osobie umową nr (...) kredytu na zakup pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) w kwocie 122 644,20 zł, w ten sposób, że sporządził wniosek kredytowy podmiotu o nazwie D. D. D. P. (1) z siedzibą L. 7d, (...)-(...) L. wpisując nierzetelne dane o wysokości przychodów rocznych i miesięcznym dochodzie netto uzyskiwanym w prowadzonej działalności gospodarczej mających znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie podrobił w celu użycia za autentyczny podpis D. P. (1) na dokumencie w postaci Aneksu do Polisy (...) nr (...) * (...) z dnia 13.09.2011 r.;

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

oraz T. C. (1) o to, że:

LXXXV. w dniu 20 listopada 2009 r. w L., jako (...) spółki jawnej (...) Restauracja (...). S. T. C. z/s w L., działając w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego, polegającego na doprowadzeniu banku (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie M. B. (1) na podstawie umowy nr (...) kredytu w kwocie 35.000 zł, swoim zachowaniem ułatwił mu jej popelnienie, w ten sposób, że złożył swój podpis na poświadczającym nieprawdę dokumencie w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu M. B. (1) na czas nieokreślony w ww. spółce, mającym istotne znaczenie dla uzyskania wskazanego wsparcia finansowego, który to dokument został przedłożony w ww. banku, oraz potwierdził okoliczności wynikające z treści tego zaświadczenia z pracownikiem pokrzywdzonego banku;

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy w Lublinie w IV Wydziale Karnym **wyrokiem** z dnia 18 stycznia 2018 roku w sprawie o sygnaturze IV K 325/14:

1.1. W. S. (...) uznał za winnego popelnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, z tym, że ustalił, iż dotyczył on umowy pożyczki o numerze: (...), tj. przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.2. uznał go za winnego popelnienia czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.3. uznał go za winnego popelnienia czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.4. uznał go za winnego popelnienia czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia, z tym, że ustalił, iż dotyczył on umowy kredytu o numerze: (...), tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.5. uznał go za winnego popelnienia czynu opisanego w pkt V aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.6. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.7. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.8. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.9. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt IX aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. skazał go na karę **roku pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.10. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt X aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.11. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.12. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.13. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XIII aktu oskarżenia, z tym, że ustalił, iż opisana umowa kredytu nr (...) - (...) - (...) została zawarta przez oskarżonego i inną ustaloną osobę z (...) Bank (...) S.A. z s. w W., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazał go na karę **3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

1.14. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XIV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.15. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.16. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.17. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.18. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.19. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XIX aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.20. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XX aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.21. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.22. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.23. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.24. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXIV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.25. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.26. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XXVI aktu oskarżenia, z tym, że przyjął, iż oskarżony przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu, tj. przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.27. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt L aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.28. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.29. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.30. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.31. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LIV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.32. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.33. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LVI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.34. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LVII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.35. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LVIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazał go na karę **3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

1.36. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LIX aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.37. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LX aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.38. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXI aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.39. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.40. uznał go za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXIII aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

1.41. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.1-1.3, 1.32** oraz **1.34** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.42. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.4, 1.8** oraz **1.38** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **roku pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości za czyny z pkt 1.4 i 1.8 – na rzecz banku (...) S.A. kwotę **929 453,44 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt trzy złote i czterdzieści cztery grosze) – solidarnie z M. C. (1)**, wobec którego obowiązek naprawienia szkody orzeczono prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 10 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 63/15;

1.43. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.5-1.7, 1.12, 1.14-1.15, 1.18-1.26, 1.31, 1.33, 1.36-1.37** oraz **1.39-1.40** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości: za czyn z pkt 1.7 – na rzecz banku (...) S.A. kwotę **170 333,34 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy trzysta trzydzieści trzy złote i trzydzieści cztery grosze)**, za czyn z pkt 1.12 – na rzecz (...) Sp. z o.o. (dawnej (...) Sp. z o.o.) kwotę **49 310,90 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy trzysta dziesięć złotych i dziewięćdziesiąt groszy)**, za czyny z pkt 1.23 i 1.25 – na rzecz Banku (...) S.A. łączną kwotę **77 410,63 zł (siedemdziesiąt siedem tysięcy czterysta dziesięć złotych i sześćdziesiąt trzy grosze) – solidarnie z M. C. (1)**, wobec którego obowiązek naprawienia szkody orzeczono prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 10 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 63/15;

1.44. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.10** i **1.11** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **30 (trzydziestu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości za czyn z pkt 1.10 na rzecz banku (...) S.A. kwotę **155 997,77 zł (sto pięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych i siedemdziesiąt siedem groszy) – solidarnie z M. C. (1)**, wobec którego obowiązek naprawienia szkody orzeczono prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 10 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 63/15;

1.45. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.16** i **1.17** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **roku pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.46. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.28** i **1.29** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.47. przyjął, iż czyny przypisane W. M. w pkt **1.27** i **1.30** stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **50 (pięćdziesięciu stawek dziennych)**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.48. na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczone wobec W. M. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu: karę **roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych**, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **200 (dwustu) złotych**;

1.49. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 9 maja 2012 r. do 23 kwietnia 2013 r.;

2.1. Z. T. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt LXXXIV aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **70 (siedemdziesięciu) złotych**;

2.2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu powołanych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił Z. T. na okres próby wynoszący **2 (dwa) lata**;

3.1. T. P. (...) w ramach czynu zarzuconego mu w pkt LXXXV uznał za winnego tego, że w dniu 20 listopada 2009 r. w L., jako (...) spółki jawnej (...) Restauracja (...). S. T. C. z s. w L., działając w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu banku (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez przyznanie ustalonej osobie na podstawie umowy nr (...) kredytu w kwocie 35.000 zł, swoim zachowaniem ułatwił mu jej popełnienie, w ten sposób, że złożył swój podpis na dokumencie w postaci zaświadczenia o dochodach, które następnie inna ustalona osoba wypełniła treścią poświadczającą nieprawdę o zatrudnieniu na czas nieokreślony w ww. spółce osoby ubiegającej się o kredyt, który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania wskazanego wsparcia finansowego i został następnie przedłożony w ww. banku, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. skazuje go na karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i grzywnę w wymiarze **100 (stu) stawek dziennych**, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę **70 (siedemdziesięciu) złotych**;

3.2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu powołanych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił T. C. (1) na okres próby wynoszący **2 (dwa) lata**;

4. zwolnił W. M., Z. T. i T. C. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wywiedli **prokurator i obrońcy oskarżonych**.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego W. M. w części dotyczącej orzeczenia o karze i powołując się na art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 4 k.p.k. zarzucił:

rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego W. M. wyrażającą się w wymierzeniu niewspółmiernie niskich kar pozbawienia wolności za czyny jednostkowe oraz za ustalone i przypisane oskarżonemu ciągi przestępstw, nieuwzględnieniu szeregu okoliczności obciążających w postaci działania w warunkach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64§1kk oraz długiego czasokresu działania oskarżonego,

popelnienia przez niego łącznie czterdziestu czynów, w tym sześciu czynów w stosunku do mienia znacznej wartości w rozumieniu art. 294§1kk, a nadto bardzo wysokiej łącznej szkody, co skutkowało wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości 1(jednego) roku i 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności - niewspółmiernie niskiej w stosunku do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów, nieuwzględniającej w wystarczającej mierze celów kary zarówno w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej jak również potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stawiając opisany wyżej zarzut, na podstawie art. 437 k.p.k. oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze wobec W. M. poprzez orzeczenie w ramach ustalonych w wyroku przez Sąd I instancji ciągów przestępstw w tym:

- w pkt. 1.41 kary zasadniczej w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w pkt. 1.42 kary zasadniczej w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w pkt. 1.43 kary zasadniczej w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
- w pkt. 1.44 kary zasadniczej w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w pkt. 1.45 kary zasadniczej w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności;
- w pkt.1.46 kary zasadniczej w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w pkt. 1.47 kary zasadniczej w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oraz za jednostkowe czyny opisane:

- w pkt. 1.9 kary zasadniczej w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- w pkt 1.13 kary zasadniczej w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w pkt. 135 kary zasadniczej w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 7(siedmiu) lat pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie utrzymanie orzeczenia w mocy.

Obrońca oskarżonego W. M. zaskarżył wyrok w całości co do rozstrzygnięcia w zakresie oskarżonego W. M. i na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k., zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie:

1. art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodu:

a) uznanie, że W. M. dopuścił się zarzucanego mu czynu w pkt.XV w sytuacji kiedy sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka O. S. który to wskazał, że to M. C. zajmował się organizacją całego kredytu;

b) uznanie zeznań świadka M. C. i M. L. za wiarygodne logiczne i spójne w sytuacji gdy zeznania świadków różnią się, zwłaszcza co do zakresu czynności i podejmowanych działań przez W. M., M. L. podczas przesłuchania w dniu 6 lica 2016 roku wskazuje, że „Pan C. powiedział że cała sprawa będzie kosztować **so.000** złotych,” „Pan C. odebrał te pieniądze. Nie chciał pokwitować pieniędzy”, „ja spotkałam się z Panem C. w okolicach Z.”, „Ta presja była wywierana na mnie przede wszystkim przez C.. Pan M. stał zawsze z boku. W dniu dzisiejszym nie jestem skrepowana obecnością Pana M.”, dalej świadek podkreślała: „Nazwy tych firm które wpisywałam podawał mi C.. Pan M. zawsze pozostawał w samochodzie. Pan C. mówił że M. jest w

samochodzie ja go nie widziałam.”

c) poprzez uznanie za wiarygodne zeznania świadka M. C. (karanego) bez należytego zestawienia powyższych zeznań z M. L. oraz wyjaśnień W. M. z treścią innych dowodów,

d) poprzez uznanie za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego W. M. w zakresie, w jakim ten nie przyznał się do zarzucanych mu czynów określonych w pkt. XIV i XV aktu oskarżenia nie argumentując tego w żaden sposób,

e) poprzez uznanie za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego W. M. w zakresie, w jakim ten nie przyznał się do zarzucanych mu czynów określonych w pkt. XIV i XV wyroku, przy jednoczesnym uznaniu za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim ten przyznał się do zarzucanych mu czynów, mimo nieujawnienia w toku rozprawy głównej jakichkolwiek okoliczności przemawiających za różnicowaniem wiarygodności poszczególnych fragmentów wyjaśnień oskarżonego;

f)uznanie ze oskarżony dopuścił się czynu wskazanego w punkcie XIV w sytuacji gdy „przeczą temu wyjaśnienia D. P. (1)” w sytuacji gdy z zeznań świadka D. P. (1) nie wynika, żeby to oskarżony M. nakłaniał go do zawarcia umowy a Z. T. podczas konfrontacji z D. P. (1) w dniu n sierpnia 2017 roku wskazał, że: „wszystkie dane jakie wpisywałem były od C. i Pana P., ale nie potrafię wskazać, czy od obu czy od jednego z nich”;

g) uznanie za mało wiarygodne wyjaśnienia W. M., iż rzekomo nie miał on zamiaru wywiązać się z zawartych umów w sytuacji gdy tylko oskarżony W. M. cały czas spłacał i spłaca zaciągnięte kredyty, cały czas pomniejszając szkodę Wierzyteli, osób pokrzywdzonych w sytuacji gdy skazany M. C. w ogóle nie spłaca wspólnych zobowiązań;

h) danie wiarygodności zeznaniom świadka M. C., poprzez całkowite pominięcie sytuacji ewidentnego konfliktu pomiędzy oskarżonym a świadkiem procesu przejawiającego się w dokonaniu ustaleń na podstawie zeznań M. C. który mając takie same zarzuty przyznał się do popełnienia czynów biorąc w większości na siebie całkowitą odpowiedzialność, zwłaszcza, że to on jako doradca w pośrednictwie kredytów zajmował się pomocą w załatwianiu kredytów

zanim poznał jeszcze oskarżonego W. M.;

i) uznanie, że oskarżony W. M. dopuścił się czynu zarzucanego w punkcie XIV i wspólnie z M. C. (2) nakłonili D. P. (1) do zaciągnięcia kredytu, przekazali mu za to kwotę 7000 złotych w sytuacji gdy z przesłuchania D. P. (1) nie wynika, żeby brał za to pieniądze od oskarżonego W. M. a następnie z zeznań D. P. (1) nie wynika również, że przedmiotowy pojazd oskarżony W. M. przekazał za kwotę 70.000 A. P.

j) uznanie za wiarygodne zeznania M. C. i wyjaśnienia W. M. co do okoliczności że byli oni zadłużeni u T. W., w sytuacji gdy świadek T. W. zeznał, że to M. C. był u niego zadłużony a W. udzielał mu pożyczek pod zastaw samochodów

k) uznanie, że oskarżony W. M. dopuścił się czynu zarzucanego w punkcie XVI, XVI

II. art. 424 §i k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k. poprzez zaniechanie merytorycznego odniesienia się w treści uzasadnienia orzeczenia co do czynu wskazanego w pkt. LII aktu oskarżenia, co uniemożliwia prawidłową

kontrolę instancyjną wyroku w zakresie pkt. 1.29 oraz 1.46 jego sentencji i ogranicza prawo oskarżonego do obrony w zakresie efektywnego wniesienia skutecznego środka odwoławczego;

skutkujące błędem w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów, w szczególności zaś poprzez nieustalenie czy doszło do popełnienia czynu wskazanego w pkt. LII aktu oskarżenia przy jednoczesnym uznaniu oskarżonego winnym popełnienia owego czynu i w efekcie skazanie go za ten czyn oraz przyjęcie, że W. M. dopuścił się czynów zarzucanych w punkcie XIV, XV, XVI, XVII, w sytuacji gdy zeznania świadków są sprzeczne z zeznaniami M. C. które sąd uznał za wiarygodne. Mając na uwadze powyższe sąd w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny zastosował wobec oskarżonego zasadę asperacji w sytuacji gdy w ocenie obrony istniały przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

W oparciu o powyższe na zasadzie art. 437 §1 k.p.k. obrońca wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego W. M. od zarzucanych mu czynów,

względnie

2. uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego Z. T. zaskarżył wyrok w całości w stosunku do osoby oskarżonego Z. T., na jego korzyść

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie następujących okoliczności:

1. bezpodstawne przyjęcie, że Z. T. udzielił kiedykolwiek i komukolwiek pomocy w oszustwie wyłudzenia kredytu, ponieważ:

1) wypełniał wnioski kredytowe na podstawie danych przekazywanych przez klientów kupujących samochody,

2) nie miał prawa, obowiązku ani możliwości weryfikacji danych podawanych przez klientów,

3) nie uczestniczył w żaden sposób w rozpatrywaniu wniosków kredytowych,

4) nie pozostawał w żadnym stosunku prawnym z bankiem,

5) wykonywał tylko czynność techniczną wypełnienia w formularzu danych podawanych przez klienta,

6) bank weryfikował wnioski kredytowe i udzielał kredytów,

7) nie miał żadnego motywu w popełnieniu zarzucanego mu czynu ani nie osiągnął z tego tytułu żadnej korzyści,

2. Bezpodstawne przyjęcie, że podpisanie aneksu do polisy ubezpieczeniowej miało jakikolwiek stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu, ponieważ:

1) polisa była zgodna z prawdą,

2) polisa nie miała żadnego znaczenia dla udzielenia i wypłaty kredytu,

3) nie podrabiał podpisu tylko podpisał się swoim charakterem pisma,

4) przyznał się do tego,

5) nie wiedział, że jest to zabronione,

6) nikt z tego tytułu nie poniósł żadnej szkody.

Powołując się na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego w całości

w stosunku do osoby oskarżonego Z. T. przez uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Obrońca oskarżonego T. C. (1) zaskarżył wyrok w części, to jest w zakresie pkt 3.1., 3.2., 3.4 (tj. wobec T. C. (1) w całości).

Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miga wpływ na treść orzeczenia tj.:

- art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przejawiającą się w

przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów przy ocenie wyjaśnień T. C. (1) dokonanej z pominięciem treści zeznań M. B. (1) (vide protokół rozprawy z dnia 10 marca 2016 r., str. 6-10) oraz M. C. (vide protokół rozprawy z dnia 12 stycznia 2017 r., str. 8), a w konsekwencji uznanie ich za niewiarygodne w tej części, w której nie przyznaje się do tego, iż złożył świadomie podpis pod zaświadczeniem mającym być następnie uzupełnionym przez osobę trzecią nieprawdziwymi danymi celem uzyskania kredytu w sytuacji, gdy poza domniemaniami nieznajdującymi poparcia w wyżej wskazanych dowodach (str. 25 uzasadnienia wyroku) w aktach sprawy nie znajdują się żadne dowody przemawiające za świadomym i ukierunkowanym działaniem oskarżonego, a treść zeznań M. B. prowadzi do wniosków przeciwnych;

- art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, albowiem dokonanej z naruszeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego ocenie wyjaśnień i zeznań M. B., jako niewiarygodnych w sytuacji gdy są one spójne, konsekwentne przez cały tok postępowania kategoryczne; zeznania M. C. również ich nie podważają;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na:

- błędnym ustaleniu, iż M. B. (1) zwrócił się z prośbą do T. C. (1) o

wystawienie zaświadczenia o dochodach (uzasadnienie wyroku str. 15), na skutek tego oskarżony złożył swój podpis dokumencie in blanco, który przekazał następnie M. B. (1) w celu wykorzystania go do przestępstwa, podczas gdy brak jest jakichkolwiek dowodów przemawiających za przyjęciem takiej wersji zdarzeń; przeciwnie - relacja M. B. wskazuje, że T. C. nie był świadomy przeznaczenia tego dokumentu, albowiem było ono w pliku dokumentów podpisanych i przekazanych M. B. w celu weryfikacji zdolności kredytowej oskarżonego;

- błędnym ustaleniu, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego w art. 286 § 1 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. zjawiskowej formie pomocnictwa (uzasadnienie wyroku str. 32) podczas gdy mając na względzie całokształt okoliczności sprawy nie ma żadnych dowodów pozwalających na przypisanie T. C. działania z zamiarem bezpośrednim kierunkowym zmierzającym do ułatwienia M. B. i M. C. uzyskania kredytu;

- błędnym ustaleniu, że na skutek udzielenia kredytu opisanego w zarzucie doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (vide dyspozycja całkowitej spłaty kredytu, k. 3802-3804) w sytuacji, gdy kredyt został spłacony przed terminem, a wszystkie dodatkowe koszty kredytu zostały uiszczone zgodnie z umową kredytową; tym samym cel w jakim bank rozporządził mieniem został zrealizowany w całości.

Wskazując na powyższe na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. obrońca wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie oskarżonego

T. C. (1) od zarzucanego mu czynu,

2. ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części (wobec T. C. (1)) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

Sąd Apelacyjny w Lublinie zważył co następuje:

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego T. C. (1):

Apelacja obrońcy oskarżonego **T. C. (1)** w pełni zasługiwała na uwzględnienie. Dowody zgromadzone w sprawie nie pozwalały bowiem na ustalenie w sposób kateryczny, iż przy przekazywaniu przez oskarżonego M. B. (3) podpisanego blankietu zaświadczenia o zatrudnieniu, towarzyszył mu zamiar (bezpośredni lub ewentualny) ułatwienia popełnienia komukolwiek czynu zabronionego.

Bezsporne jest to, iż w posiadaniu M. B. (3) znalazł się podpisany in blanco przez oskarżonego T. C. (1) blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu, który następnie został wypełniony treścią przez M. C.. Również nie jest kwestionowane, że zaświadczeniem tym M. B. (1) posłużył się w banku (...) w L. w celu uzyskania kredytu w kwocie 35.000 zł. Kwestią najistotniejszą jest natomiast to, w jakich okolicznościach blankiet został podpisany przez oskarżonego i w jaki sposób znalazł się w rękach M. B. (1). Te bowiem kwestie są istotne dla możliwości przypisania T. C. (1) popełnienia czynu, czy to w postaci wskazanej w akcie oskarżenia, czy też zmodyfikowanej tak, jak uczynił to Sąd Okręgowy w Lublinie. Przypomnieć należy, że w świetle art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo, kto w **zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego**, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie. W realiach niniejszej sprawy bezsprzecznie funkcjonowanie w obrocie gospodarczym podpisanego in blanco druku zaświadczenia o zatrudnieniu obiektywnie ułatwiło M. B. (3) popełnienie czynu zabronionego polegającego na posłużeniu się w banku wypełnionym następnie przez inną osobę nieprawdziwą treścią dokumentem w celu uzyskania kredytu. To jednak nie przesądza o tym, czy T. C. (1) działał umyślnie, w takim właśnie zamiarze (chciał tego bądź na to się godził). Zamiar to określony art. 9 § 1 k.k. proces zachodzący w psychice sprawcy, wyrażający się w świadomej woli zrealizowania przedmiotowych znamion czynu zabronionego, przy czym zamiar zarówno bezpośredni jak i ewentualny oznacza zjawisko obiektywnej rzeczywistości, realny przebieg procesów psychicznych, nie jest zaś pojęciem z dziedziny ocen czy też z dziedziny wartości. Tak rozumiany **zamiar podlega takiemu samemu dowodzeniu jak elementy strony przedmiotowej określonego typu czynu zabronionego** (por. np. wyrok SA w Lublinie z dnia 15 października 2015r. II AKa 235/15). Dodać w tym miejscu należy, że uzasadnienie wyroku nie zawiera żadnych rozważań na temat zamiaru towarzyszącego oskarżonemu, w szczególności czy oskarżony działał miał z zamiarem bezpośrednim, czy też ewentualnym

Sąd Okręgowy w Lublinie, przypisując oskarżonemu T. C. (1) popełnienie czynu zabronionego ustalił, że „M. B. (1) zwrócił się z prośbą o wystawienie takiego zaświadczenia do swojego znajomego T. C. (1), który złożył swój podpis na niewypełnionym zaświadczeniu o dochodach, które przekazał M. B. (1)”. Rzecz jednak w tym, że **takie ustalenie jest zupełnie dowolne** i nie wynika z żadnego dowodu przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności z dowodów, które jako podstawę tego ustalenia powołał sąd meriti (zeznania i wyjaśnienia M. B. – k. 2777v, 3953, 6337v, wyjaśnienia M. C. – k. 4090v, zaświadczenie – k. 5177, opinia – k. 5701-5711, pismo – k. 3826, dokumentacja – k. 3801a). M. B. (3) wskazał bowiem, że blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu znalazł wśród innych dokumentów przekazanych mu przez T. C. (1) w celu uzyskania kredytu i wykorzystał go bez wiedzy oskarżonego. Na rozprawie dodał, iż „C. było na rękę, że znalazł takie zaświadczenie i takiego jelenia, jak ja”. Oskarżony w ogóle nie pamiętał okoliczności podpisania przez siebie tego dokumentu in blanco, stanowczo jednak podał, że M. B. (1) nie zwracał się do niego o wystawienie takiego dokumentu, a on nie wręczał mu takowego i nie wie, w jaki sposób M. B. (1) wszedł w jego posiadanie. Natomiast M. C. nie miał zasadniczo żadnej wiedzy na temat tego, w jakich okolicznościach B. uzyskał podpisany blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu, czy C. o tym wiedział, a nie kwestionował jedynie, że wypełnił go

treścią. Przy takim stanie materiału dowodowego ustalenie sądu meriti, iż dokument ten oskarżony podpisał na prośbę M. B. (1) jawi się jako zupełnie bezpodstawne.

Za świadomością T. C. (1) co do przeznaczenia dokumentu i celowym przekazaniem go B. nie może przemawiać także to, że - jak wskazuje Sąd Okręgowy – oskarżony był wieloletnim znajomym M. B. (1) i razem z powodzeniem uprawiali sport wyczynowy. To, że T. C. (1), jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, nie potrzebowała dla uzyskania ewentualnego kredytu konsolidacyjnego zaświadczenia o zatrudnieniu, również nie dowodzi umyślności działania oskarżonego. Nie można bowiem wykluczyć, że blankiet ten znalazł się wśród innych dokumentów przypadkowo lub wobec nieświadomości oskarżonego, że nie będzie potrzebny dla własnych celów kredytowych. To, że oskarżony w ogóle podpisał druk zaświadczenia in blanco i dopuścił do tego, by trafił do rąk osoby nieuprawnionej, wskazuje na niedbalstwo oskarżonego, może nawet lekkomyślność, co jednak wciąż pozostaje w zakresie nieumyślności, podczas, gdy dla realizacji znamion postaci zjawiskowej pomocnictwa wymagana jest umyślność, chociażby w postaci zamiaru ewentualnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że istnieją nie dające się usunąć wątpliwości co do tego w jakich okolicznościach blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu został podpisany przez T. C. (1), w jakich okolicznościach trafił do rąk M. B. (1), a tym samym brak jest podstaw do ustalenia, iż oskarżony przekazał ten dokument działając umyślnie, w zamiarze, by inna osoba popełniła przestępstwo.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy uniewinnił T. C. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu i stwierdził, że koszty procesu w zakresie udziału w nim tegoż oskarżonego ponosi Skarb Państwa.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego W. M.:

Na uwzględnienie zasługiwał jedynie zarzut zawarty w pkt II apelacji, a dotyczący czynu z pkt LII aktu oskarżenia. Rację ma skarżący, gdy twierdzi, że Sąd Okręgowy w ogóle nie dokonał w tym zakresie ustaleń faktycznych, ani nie zawarł żadnych rozważań odnośnie wskazanego czynu.

Przypomnieć tu należy, iż w pkt LII aktu oskarżenia W. M. został oskarżony o to, że w dniu 05 listopada 2008r w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w ramach przyjętego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim złożeniu przez D. K. nierzetelnego pisemnego oświadczenia zatrudnieniu i dochodach uzyskiwanych z tytułu umowy o pracę w firmie „(...)” z siedzibą w D. Osiedle (...), dotyczącego okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, **w rozmowie telefonicznej potwierdził fakt zatrudnienia w swojej firmie (...)**, co wprowadziło w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadziło bank (...) Oddział w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania D. K. umową nr (...) pożyczki w kwocie 17.000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne. Tymczasem w pkt LI aktu oskarżenia zarzucono mu, że w dniu 05 listopada 2008r w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu przyjętego podziału ról, jako właściciel firmy „(...)” z siedzibą w D. Osiedle (...), wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, dotyczący okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego, który następnie ww. przedłożył w banku (...) S.A. Oddział 1 w D., wprowadzając w ten sposób w błąd jego pracownika co do zamiaru i możliwości finansowych spłaty kredytu o nr (...), doprowadzając w ten sposób bank (...) w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania D. K. kredytu w kwocie 32.000 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 stycznia 2006 rok [sygn. akt II K 740/05] za umyślne przestępstwo podobne.

Sąd Okręgowy przypisał oskarżonemu popełnienie obu tych występków w pkt 1.28 i 1.29 wyroku, a w pkt 1.46, przyjmując, że oba czyny stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk wymierzył za nie łącznie karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 50 stawek dziennych po 200 złotych każda stawka.

W pisemnych motywach wyroku odnośnie współdziałania z D. K. Sąd Okręgowy ustalił jedynie, że „W. M. wystawił, jako właściciel firmy (...), poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie. Na podstawie tego dokumentu D. K. w dniu 5 listopada 2008 r. zostały w Oddziale 1 (...) S.A. w D. udzielone: kredyt o nr (...) na kwotę 32 000 zł oraz pożyczka nr (...) na kwotę 17 000 zł. D. K. za zaciągnięcie tych kredytów otrzymał od W. M. pieniądze w kwocie nie niższej niż 3 000 zł.” (str. 1-2 uzasadnienia). Ustalenia te nie zawierają nawet wzmianki o tym, by oskarżony **w rozmowie telefonicznej potwierdził fakt zatrudnienia w swojej firmie (...)**, co wprowadziło w błąd pracownika banku co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i doprowadziło bank (...) Oddział w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania D. K. umową nr (...) pożyczki w kwocie 17.000 zł. Tymczasem taką właśnie czynność sprawczą („w ramach przyjętego podziału ról”), a zatem zupełnie inną, niż wystawienie nierzetelnego zaświadczenia o zatrudnieniu, zarzucono W. M. w pkt LII aktu oskarżenia. Podkreślenia przy tym wymaga, iż zarzut z pkt LII nie zawiera stwierdzenia, by to oskarżony wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, jak zarzucono to w pkt LI aktu oskarżenia.

Również w dalszej części pisemnych motywów wyroku (części rozważającej) nie ma jakiegokolwiek wzmianki o tym, by W. M. poświadczyl w rozmowie telefonicznej fakt zatrudnienia D. K. w swojej firmie. Wskazano jedynie, że: „w zakresie czynów przypisanych W. M. w pkt 1.28 i 1.29 W. M. wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, dlatego też zasadnym jest powołanie w kwalifikacji tych czynów art. 271 § 3 k.k., zgodnie z którym odpowiedzialności karnej podlega osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, przy czym działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, co niewątpliwie w omawianym przypadku miało miejsce. W. M. jako właściciel firmy (...) bez wątpienia był osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k.k., do którego odsyła art. 271 § 3 k.k.

Rzecz jednak w tym, że w pkt LII nie zarzucono oskarżonemu, iż w ramach przyjętego podziału ról wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, ale zupełnie inne zachowanie, w oczywisty sposób mające miejsce w innym czasie, niż wystawienie zaświadczenia, a mianowicie, iż w rozmowie telefonicznej potwierdził fakt zatrudnienia w swojej firmie (...). Natomiast co do tego ostatniego brak jest w pisemnych motywach wyroku jakichkolwiek ustaleń i rozważań.

Jednocześnie, zważywszy na zaskarżenie w tym zakresie wyroku li tylko na korzyść W. M., Sąd Apelacyjny nie miał możliwości ani zmiany opisu czynu, ani ustaleń faktycznych bez przełamania zakazu orzekania na niekorzyść oskarżonego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 maja 2018r. (V KK 406/17): „zakaz orzekania na niekorzyść oskarżonego, w wypadku braku środka odwoławczego wniesionego na jego niekorzyść oznacza, że ani w postępowaniu odwoławczym, ani w postępowaniu ponownym jego sytuacja nie może ulec pogorszeniu w jakimkolwiek zakresie, **w tym również w sferze ustaleń faktycznych powodujących lub jedynie mogących powodować negatywne skutki w sytuacji prawnej oskarżonego.** W świetle powyższego, zmianą niekorzystną dla oskarżonego jest bez wątpienia modyfikacja polegająca na takim "uzupełnieniu" przez sąd drugiej instancji okoliczności faktycznych ustalonych przez sąd a quo, która pozwoli na stwierdzenie, że zostały wyczerpane znamiona określonego czynu zabronionego i to nawet wtedy, gdy miałyby to finalnie prowadzić do skazania za czyn "korzystniejszy" zakwalifikowany niż ten, który stanowił podstawę skazania przez sąd pierwszej instancji.” W uzasadnieniu wskazanego judykatu stwierdzono ponadto, że za "złamanie" zakazu reformationis in peius uważa się również sytuację, w której organ odwoławczy wprowadza do opisu czynu niekorzystne dla oskarżonego okoliczności, które wcześniej w tymże opisie nie występowały, choć zostały ustalone przez sąd pierwszej instancji i

znalazły odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia (por. D. Świecki (w:) Kodeks postępowania karnego, tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2018, teza 7).

Mając powyższe na uwadze sąd ad quem uznał, że – z uwagi na kierunek apelacji – nie ma możliwości w postępowaniu odwoławczym (i możliwości takiej nie miałby Sąd Okręgowy w wypadku ewentualnego uchylecia orzeczenia w tym zakresie i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania) **ani zmiany opisu czynu** zarzucanego w pkt LII przez przyjęcie, że W. M. wystawił poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o dochodach i zatrudnieniu D. K. na czas nieokreślony i zarobkach w jego firmie, **ani uzupełnienia ustaleń faktycznych** przez wskazanie, iż w rozmowie telefonicznej potwierdził on nieprawdziwie fakt zatrudnienia w swojej firmie (...). Z tych powodów Sąd Apelacyjny zmienił wyrok w stosunku do W. M. w ten sposób, że:

- uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i zaliczeniu na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie oraz o karze łącznej grzywny (pkt 1.48 i 1.49) oraz o karze za ciąg przestępstw z pkt LI i LII aktu oskarżenia (pkt 1.46);

- uniewinnił oskarżonego W. M. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt LII aktu oskarżenia i stwierdził, iż w tym zakresie wydatki ponosi Skarb Państwa;

- za czyn przypisany w pkt 1.28 wyroku wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1,2 i 3 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 40 (czterdzieści) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda.

Pozostałe zarzuty zawarte apelacji obrońcy W. M. nie zasługiwały na uwzględnienie. Dla porządku rozważań wskazać należy, iż pomimo, że skarżący wskazał, że jego apelacja dotyczy całości orzeczenia w stosunku do tego oskarżonego, jej zarzuty obejmują (oprócz czynu z pkt LII, o czym była mowa powyżej) jedynie orzeczenie w zakresie czynów z pkt XIV, XV, XVI i XVII aktu oskarżenia oraz wymiar kary łącznej (choćby zarzut ten nie został jednoznacznie wyartykułowany, wynika on pośrednio z treści zarzutu z pkt III oraz z uzasadnienia apelacji).

Podkreślić trzeba na wstępie tej części rozważań, że zarzut w zakresie czynów z pkt XVI i XVII aktu oskarżenia nie zawiera żadnego doprecyzowania ani uzasadnienia i ogranicza się jedynie do stwierdzenia, iż Sąd Okręgowy błędnie uznał (naruszając art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk), iż W. M. czyny te popełnił. Z uwagi na to, kwestionowanie w apelacji, że W. M. dopuścił się tych dwóch czynów jawi się jako gołosłowne. Wyjaśnienia W. M. nie zawierają jednoznacznego stanowiska procesowego w tym zakresie. Oskarżony wskazał jedynie, że całą procedurą dotyczącą spółki (...) zajmował się M. C., a samochody znajdują się u T. W. u którego **obaj z C. mają długi**. Nie stoją w sprzeczności z tymi wyjaśnieniami zeznania T. W., który przecież wskazał, że udzielał **im** pożyczek pod zastaw samochodów. Nawet w sytuacji, gdy osobiście pobierał pieniądze od T. W., obaj: W. M. wraz z M. C. (1) korzystali z tych środków finansowych, a ten pierwszy czuł się także odpowiedzialny za ich spłatę. Wyjaśnienia M. C. (K. 1707-1708v), M. L. (k. 556-557), zeznania T. W. (k. 1389v-1390), i O. S. wskazują jednoznacznie, że W. M. i M. C. wspólnie i w porozumieniu doprowadzili do wyłudzenia dwóch samochodów P. (...).

Oskarżony wskazał także, że to M. C. organizował „leasingowanie” samochodów, które następnie zabrał T. W.. Rzecz jednak w tym, iż możliwości przypisania czynów z pkt XVI i XVII aktu oskarżenia nie stoi na przeszkodzie to, że w ramach ustalonego podziału ról, mniej aktywna była rola W. M.. Bezsporne jest bowiem (w świetle wskazanych powyżej dowodów), że oskarżony wraz z M. C. (1) chcieli wspólnie uzyskiwać środki finansowe, oskarżony wiedział o wszystkich działaniach podejmowanych przez M. C. i chciał, by były podejmowane, towarzyszył M. C. (1) przy załatwianiu spraw (choćby jeżdżąc z nim samochodem), a następnie czerpał korzyść majątkową z uzyskanych bezprawnie samochodów (korzystali z nich obaj przez pewien czas, a następnie przekazali W. pod zastaw kolejnych pożyczek). Żadna z rat leasingowych nie została zapłacona, a oskarżony wiedział już w czasie ich zawierania, iż z uwagi na „spirale długów” w jakiej znalazł się i on, jak i M. C., nie będą w stanie wywiązać się z warunków umowy. Tym samym w pełni wyczerpał znamiona czynów zarzucanych mu w pkt XVI i XVII aktu oskarżenia, a przypisanych w pkt 1.16 i 1.17 wyroku. Nie można tracić z pola widzenia tego, że jak ustalił Sąd Okręgowy, a co nie było kwestionowane

w apelacji, oskarżeni już w 2009r. podjęli wspólnie zamiar uzyskiwania środków finansowych na cele spłaty swoich długów przy wykorzystaniu osób trzecich (str. 2 uzasadnienia).

Przechodząc do (skonkretyzowanych w tym wypadku w apelacji) zarzutów dotyczących czynów z pkt XIV i XV aktu oskarżenia poczynić należy kilka uwag o charakterze ogólnym.

Błądzi obrońca oskarżonego, gdy zarzuca Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 410 kpk, nie wskazując przy tym ani braków w materiale dowodowym, ani tego, by sąd ten pozostawił jakiekolwiek dowody poza zakresem swoich rozważań. Tymczasem przepis art. 410 kpk nakazuje wprawdzie uwzględnienie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie, lecz nie może być rozumiany w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych dowodów ma stanowić podstawę ustaleń sądu. Byłoby to oczywiście niemożliwe, gdy z różnych dowodów wynikają wzajemnie sprzeczne okoliczności. Nie można więc zarzutu jego naruszenia opierać na tym, iż pewne dowody nie stanowiły podstawy ustaleń, jeżeli sąd rozważył je i ocenił je jako niewiarygodne, czy nieprzydatne w sposób określony w art. 7 kpk Tymczasem Sąd Okręgowy – co wynika z pisemnych motywów wyroku – podczas orzekania miał na uwadze cały zgromadzony i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy. W rzeczywistości podnosząc zarzut naruszenia art. 410 kpk obrońca kwestionuje nie tyle kompletność materiału dowodowego, ale jego ocenę (art. 7 kpk). Tym samym zarzut naruszenia art. 410 kpk jest bezzasadny.

Jeżeli chodzi o art. 7 kpk przypomnieć należy, że w myśl zasady swobodnej oceny dowodów, wysnuć z nich wniosku o wiarygodności, czy też niewiarygodności określonych dowodów, zależy od wewnętrznego przekonania sądu, który władny jest dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, czy też innym dowodom pod warunkiem, że swoje stanowisko w sposób przekonujący uzasadni w konfrontacji z całokształtem zebranego w sprawie materiału dowodowego. W dochodzeniu do prawdy obiektywnej sąd może posługiwać się nie tylko dowodami bezpośrednimi, którymi aktualnie dysponuje, ale również prawidłowym logicznie rozumowaniem wspieranym przesłankami natury empirycznej. Pozwala to sądowi na uznanie za dowód logicznie poprawnej koncepcji myślowej, której wnioski (informacje) swoją konsekwencją eliminują inne, chociaż nie muszą całkowicie wyłączać, rozumowania odmiennego. Sąd ma prawo oprzeć swoje rozstrzygnięcie na tego rodzaju dowodach pośrednich, jeżeli racjonalnie uznał je za czyniące zadość postulatowi dochodzenia do prawdy obiektywnej i wyprowadził z nich wnioski odpowiadające zasadom logicznego rozumowania, z jednoczesnym respektowaniem zasady in dubio pro reo. Oczywiście przy tym jest to, że **dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisu art. 7 kpk.**

Stan określany przez ustawodawcę jako niedające się usunąć wątpliwości, o jakich traktuje przepis art. 5 § 2 kpk, nie polega na występowaniu konkurencyjnych wersji zdarzenia wynikających ze sprzecznych dowodów, lecz na braku możliwości ich rozstrzygnięcia przy użyciu zasad określonych w art. 7 kpk. Samej reguły in dubio pro reo nie można więc wykorzystywać jako instrumentu pozwalającego w sposób uproszczony traktować stwierdzone w toku procesu wątpliwości. Aktywizacja w procesie karnym działania nakazu rozstrzygnięcia wątpliwości w kierunku korzystnym dla oskarżonego następuje przeciwko dopiero w ostateczności. W szczególności wówczas, gdy po przeprowadzeniu wszystkich możliwych i pomocnych dla wyjaśnienia danej kwestii dowodów i przeprowadzeniu ich oceny w sposób respektujący wymogi art. 7 kpk oraz dokonaniu wynikłej z tej oceny ustaleń, nadal istnieją co do określonej kwestii nieusuwalne wątpliwości. Wtedy to można i należy wytłumaczyć je na korzyść oskarżonego. Sąd nie może natomiast posiłkować się tą zasadą dla ukrycia swojej niepewności w zakresie oceny dowodów oraz dokonywania ustaleń faktycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. V KK 361/14, LEX nr 1652709, wyrok Sadu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 maja 2015 r., sygn. II AKa 84/15, LEX nr 1768709).

W realiach sprawy sąd a quo po dokonaniu oceny dowodów dokonał jednoznacznych ustaleń faktycznych, nie mając nie dających się usunąć wątpliwości co do żadnej okoliczności, a zatem nie mógł tym samym rozstrzygnąć ich na niekorzyść oskarżonych. Oczywiście przy tym powinno być, iż wątpliwości, o których mowa w art. 5 § 2 kpk musi powziąć sąd, a nie strony. Zarzut naruszenia zatem zasady zawartej w art. 5 § 2 kpk również nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach przedmiotowej sprawy nie sposób także uznać, iż Sąd Okręgowy, przy ocenie materiału dowodowego dopuścił się naruszenia art. 7 kpk, o czym przekonują pisemne motywy wyroku. W. M. w toku procesu nie przyznawał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt XIV i XV. Sąd Okręgowy, w pisemnych motywach wyroku – wbrew twierdzeniom obrońcy - przekonująco wskazał, dlaczego odmówił w tym zakresie wyjaśnieniom tego oskarżonego (str.19-20 uzasadnienia), a obdarzył wiarą dowody przeciwne, to jest: wyjaśnienia M. C. – k. 1339v, 1550-1550v, D. P. – k. 1685-1685v, zeznania T. H. – k. 1515-1516.

Podzielić należy w pełni stanowisko Sądu I instancji, iż zasługują na uwzględnienie w szczególności wyjaśnienia współoskarżonego, a obecnie już prawomocnie skazanego, M. C., który po pierwsze nie umniejszał w żaden sposób swojej odpowiedzialności (na co zwrócił uwagę nawet obrońca w zarzucie 1.h)), ale także nie miał powodów, by bezpodstawnie pomawiać o współudział W. M. co do tych dwóch czynów (bo przecież w zakresie szeregu przypisanych mu przestępstw W. M. nie kwestionował na pewnym etapie postępowania ich popełnienia, a tym samym nie kwestionował depozycji M. C. w ich zakresie, a i apelacja dotyczy jedynie 5 z kilkudziesięciu przypisanych W. M. czynów).

Odnosnie czynu z pkt XV M. C. kategorycznie stwierdził, że W. M. miał pełną świadomość zawarcia tej umowy. Również O. S. stwierdził, że wprawdzie to M. C. zajmował się organizacją udzielenia tego kredytu, ale wspólnie z W. M. rozmawiał z M. L.. Również w przypadku czynu polegającego na wyłudzeniu kredytu na zakup samochodu V. przy udziale D. P. (1) nie można dać wiary twierdzeniom oskarżonego, iż nie miał świadomości zawarcia tej umowy. Przeczą temu wyjaśnienia D. P. (1), który stwierdził, iż z tego, co mówił mu M. C., to samochód miał być przeznaczony zarówno dla niego, jak i W. M.. Znajduje to potwierdzenie również w wyjaśnieniach M. C., który wyraźnie stwierdził, że wspólnie z W. M. postanowili zaciągnąć kredyt przy pomocy D. P. (1). Możliwość przypisania oskarżonemu czynów z pkt XIV i XV aktu oskarżenia nie stoi na przeszkodzie (o czym już była mowa powyżej) to, że w ramach ustalonego podziału ról to M. C. „załatwiał formalności”, odgrywał wiodącą rolę, podczas, gdy rola W. M. była mniej aktywna („stał z boku”, „pozostawał w samochodzie”). Bezsprzeczne jest bowiem (w świetle wyjaśnień M. C.), że oskarżony wraz z M. C. (1) chcieli wspólnie uzyskiwać środki finansowe, oskarżony wiedział o wszystkich działaniach podejmowanych przez M. C. i chciał, by były podejmowane, towarzyszył M. C. (1) przy załatwianiu spraw, a następnie czerpał/chciał czerpać z tego korzyść majątkową. To, że w późniejszym czasie W. M. podejmował i nadal podejmuje próby spłaty niektórych zobowiązań, należy rozpatrywać jedynie w kontekście naprawienia szkody, a co ma wpływ nie na samą odpowiedzialność, a na stopień społecznej szkodliwości czynów.

Nie sposób też uznać za zasadny zarzut rażącej surowości wymierzonej W. M. kary. Abstrahując od tego, że orzeczona kara była – w ocenie Sądu Apelacyjnego – zbyt łagodna, co doprowadziło do uwzględnienia apelacji prokuratora, to przypomnieć należy, że rażąca niewspółmierność, o której mowa w przepisie art. 438 pkt 4 k.p.k. ma miejsce nie w przypadku jakiegokolwiek dysproporcji przy wymiarze kary, ale tylko wówczas, gdy pomiędzy karą wymierzoną a karą, jaka powinna zostać orzeczona w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw jej wymiaru, istnieje taka dysproporcja, że kara wymierzona nie daje się wręcz zaakceptować. Trudno więc w ogóle mówić o rażącej niewspółmierności kary, w sytuacji, gdy obrońca wnioskuje o jej obniżenie z 1 roku i 10 miesięcy do 1 roku i 6 miesięcy. Przy takiej ilości przypisanych czynów, łącznej wartości szkody przekraczającej 4 miliony złotych, uprzedniej karalności oskarżonego, popełnieniu czynów w warunkach art. 64 § 1 kk, słusznie uznał Sąd Okręgowy, że brak jest przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności (przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk).

Odnosnie apelacji prokuratora w stosunku do oskarżonego W. M.:

Rację ma oskarżyciel publiczny, gdy twierdzi, że orzeczona wobec oskarżonego W. M. kara łączna 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności razi swoją łagodnością. Zwraca też przy tym uwagę niesprawiedliwość takiej kary, w sytuacji, gdy w stosunku do współoskarżonego M. C., korzystającego z dobrodziejstwa art. 60 § 4 kk, nie działającego w ramach powrotu do przestępstwa orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze sąd ad quem podwyższył wymierzoną W. M. karę łączną pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy, mając przy tym na uwadze wielość czynów, ale także ich podobieństwo i zbieżność czasową, wartość szkody i stopień winy oskarżonego. Wnioskowana przez prokuratora kara 7 lat pozbawienia wolności byłaby niewspółmiernie surowa, zwłaszcza mając na uwadze to, iż W. M. (czego nie wziął pod uwagę Sąd Okręgowy) podejmuje kroki w kierunku naprawienia szkody, co pozostaje przecież w interesie pokrzywdzonych.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego Z. T.:

Apelacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie, gdy zarzuca bezpodstawne przyjęcie, że Z. T. ułatwił innym ustalonym osobom popełnienie czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk. Podkreślenia wymaga na wstępie, iż obrońca nie kwestionuje dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów, w szczególności wyjaśnień samego oskarżonego, wyjaśnień M. C. i zeznań D. P. (1) oraz dokonanych na ich podstawie ustaleń faktycznych co do przebiegu zdarzenia i świadomości Z. T. co do zamiaru wyłudzenia kredytu, a swoje rozważania prowadzi w oderwaniu od tych ustaleń. Trafnie wprawdzie wskazuje skarżący, że oskarżony, co do zasady, nie miał obowiązku, ani możliwości weryfikacji danych podawanych przez klientów, nie uczestniczył w żaden sposób w rozpatrywaniu wniosków kredytowych, nie pozostawał w żadnym stosunku prawnym z bankiem, wykonywał tylko czynność techniczną wypełnienia w formularzu danych, a bank weryfikował wnioski kredytowe i udzielał kredytów. Rzecz jednak w tym, że nie to zarzuca się Z. T.. Gdyby oskarżony wypełnił stosowny wniosek nie mając świadomości nieprawdliwości podawanych w nim danych oraz nie wiedział, że osoba wnioskująca o kredyt jest jedynie tzw. „słupem” oraz kto w rzeczywistości będzie posiadaczem pojazdu, rzeczywiście o odpowiedzialności prawnie – karnej nie było by mowy. W realiach niniejszej sprawy rzecz się ma jednak inaczej. Otóż Z. T. po pierwsze miał pełną świadomość dla kogo ma być przeznaczony samochód (nie dla D. P. (1), a dla W. M. i M. C.) oraz sam zasugerował D. P. (1), jaką kwotę ma wpisać na oświadczeniu o dochodach, by uzyskać kredyt. Wiedząc zatem, że nierzetelne są dane zarówno co do rzeczywistego kredytobiorcy, jak i co do wysokości dochodów, wniosek o kredyt wprowadził w celu weryfikacji do systemu bankowego. Oczywistym jest przy tym, że działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, a jego działanie ułatwiło oskarżonemu wyłudzenie kredytu. Gdyby bowiem Z. T. nie wprowadził do systemu nierzetelnego wniosku, kredyt nie byłby udzielony. Oskarżony swoim zachowaniem w pełni wyczerpał więc znamiona pomocnictwa do czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk.

Nie sposób podzielić także poglądu obrońcy oskarżonego, iż podrobienie podpisu D. P. (1) na aneksie do polisy ubezpieczeniowej nie cechuje **żaden** stopień społecznej szkodliwości. Każde podrobienie cudzego podpisu na dokumencie w celu użycia tego dokumentu za autentyczny jest bowiem społecznie szkodliwe, o czym świadczy samo penalizowanie tego typu zachowań w art. 270 § 1 kk. Ustawodawca nie uzależnia przy tym wyczerpania znamion tego przepisu od ewentualnej szkody, jaka może wyniknąć z posłużenia się podrobionym dokumentem. Pogląd zatem, że oskarżony winien być uniewinniony, gdyż:

- 1) polisa była zgodna z prawdą,
- 2) polisa nie miała żadnego znaczenia dla udzielenia i wypłaty kredytu,
- 3) nie podrabiał podpisu tylko podpisał się swoim charakterem pisma,
- 4) przyznał się do tego,
- 5) nie wiedział, że jest to zabronione,
- 6) nikt z tego tytułu nie poniósł żadnej szkody, jest zupełnie nieuprawnione.

Zwłaszcza musi budzić zdziwienie twierdzenie obrońcy, że Z. T., pracownik salonu samochodowego, osoba uprawniona do wystawiania dokumentów, nie wiedział, że podpisywanie się za kogoś cudzym imieniem i nazwiskiem jest zabronione.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał zarzuty apelacji obrońcy Z. T. za bezzasadne.

Z tych względów, poza zmienioną częścią, zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk należało utrzymać w mocy.

Oskarżonych W. M. i Z. T., z uwagi na ich sytuację materialną i rodzinną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i określono, że wydatki wchodzące w ich skład ponosi Skarb Państwa.